

Charita Ostrava, Kofenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice, tel.: 596 621 094, bankovní účet: 196352520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava ³

Červenec–Září 2007

 AKTUÁLNĚ

Hospic sv. Lukáše od září slouží lidem

V nabídce zdravotních služeb ostravského regionu přibyla hospicová péče. Hospic sv. Lukáše, který vybudovala a provozuje Charita Ostrava, byl slavnostně otevřen 17. září 2007 za přítomnosti biskupa ostravsko-opavského Mons. Františka Václava Lobkowitze, ostravského primátora Ing. Petra Kajnara, zástupců Ministerstva zdravotnictví a dalších. Nestátní

zdravotnické zařízení bude nabízet péči o nevyléčitelně nemocné pacienty v terminálním stádiu života převážně s onkologickou diagnózou. Hospic je samozřejmě otevřen všem lidem bez ohledu na jejich vyznání, rasu či národnost.

„Tato stavba je symbolem toho, že si nejsme lhostejní,“ uvedl ve svém projevu ostravsko-opavský biskup František V. Lobkowicz, který novostavbu posvětil. Výstavba Hospice sv. Lukáše v Ostravě-Výškovicích – v hodnotě 123,3 mil. Kč – byla započata na sklonku roku 2005. *„Rád bych velice poděkoval statutárnímu městu Ostravě za dotace v hodnotě 62 mil. Kč, dále Ministerstvu zdravotnictví ČR, které hospic podpořilo 35 mil. Kč, dále pak německé podpůrné organizaci Renovabis, která podpořila české charitní dílo téměř 9 mil. Kč z darů*

německé křesťanské obce, městskému obvodu Ostrava-Jih, Nadaci ČEZ, Nadaci KB Jistota, Výboru dobré vůle – nadaci Olgy Havlové a všem dalším donátorům, bez kterých by se myšlenka hospice nemohla zrealizovat,“ vyjádřil vděčnost podporovatelům ředitel Charity Ostrava Martin Pražák. Na dofinancování stavby ovšem stále chybí 16,3 mil. Kč, které musí být zaplacený do června 2008.

Jednou z podpůrných akcí v rámci vyhlášené veřejné sbírky na dofinancování výstavby Hospice sv. Lukáše byl benefiční koncert **Sešli se, aby pomohli...**, který se uskutečnil před zraky asi 300 platících a čestných hostů 4. 10. 2007 v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. O nezapomenutelný umělecký zážitek se postarali Tomáš Kočko & Orchestr, folkové duo Sestry Steinovy a vokální soubor hebrejských písní Ostravské univerzity Adash. Koncert v přímém přenosu vysílala TV NOE (www.tvnoe.cz), která připravuje také jeho reprízy. Celkový výtěžek **40 563,50 Kč** z prodaných vstupenek, přijatých DMS a terénní sbírky v ulicích Ostravy, putoval na konto povolené veřejné sbírky na dofinancování charitního Hospice sv. Lukáše.

V první polovině července se do Hospice sv. Lukáše přestěhovalo zázemí středisek, které úzce souvisí s poskytováním hospicových služeb. Jedná se o Charitní ošetrovatelskou službu (CHOS), Mobilní hospicovou jednotku (MHJ), Charitní pečovatelskou službu (CHPS) a Dobrovolnické hospicové hnutí (DHH).

Aktuální situaci po otevření Hospice sv. Lukáše 17. září 2007 vystihl ředitel Charity Ostrava Martin Pražák: „Vidím to jako začátek, a zejména jako závazek vůči městu a společnosti

vůbec. Jedním z důležitých úkolů je zajištění chybějících peněz na doplacení stavby.“ Věříme, že hospicová myšlenka bude v Ostravě žít a bude se nám dařit poskytovat kvalitní péči.

Nová telefonní čísla charitních středisek:

HOSPIC SV. LUKÁŠE, Charvátská 8, Ostrava--Výškovice, tel.: 599 508 503, mobil: 732 178 501

CHPS: 599 508 504, mobil: 737 831 370

CHOS a MHJ: 599 508 504, mobil: 732 178 501

DHH: 599 508 504, mobil: 731 625 768

Aktuality z Charitního domu sv. Františka

Projekt s názvem Charitní dům sv. Františka – azylové zařízení pro lidi bez domova a kontaktní místo pro osoby v nouzi, spolufinancovaný ze státního rozpočtu ČR a Evropského sociálního fondu (dále jen ESF), se pomalu blíží ke konci (datum ukončení projektu je stanoveno nejpozději do 28. 2. 2008). Největší měrou se na finanční podpoře projektu podílí ESF, který z 80 % pokrývá celkově uznatelné náklady ve výši 5 192 700 Kč.

ESF je jedním ze čtyř strukturálních fondů EU a je klíčovým finančním nástrojem pro realizování Evropské strategie zaměstnanosti. Hlavním posláním ESF je rozvíjení zaměstnanosti, snižování nezaměstnanosti, podpora sociálního začleňování osob a rovných příležitostí se zaměřením na rozvoj trhu práce a lidských zdrojů. V projektovém měřítku jde tedy o sociální začleňování osob na okraji společnosti a pomoc těmto lidem ze znevýhodněných sociálních skupin při vstupu na trh práce.

I díky této finanční podpoře se mohou v Charitním domě sv. Františka realizovat různé dílčí akce pro uživatele služeb. Například 15. září 2007 proběhl 9. ročník Samaritán Open, turnaj v malé kopané pro klienty azylových domů z celé ČR. Záštitu nad celým turnajem, který proběhl za podpory DTJ Vřesina, a jejímž hřišti se turnaj uskutečnil, převzala Diecézní charita ostravsko-opavská.

Další významnou akcí, kterou Charita Ostrava pořádá prostřednictvím Charitního domu sv. Františka ve spolupráci s Armádou spásy, je celotýdenní blok akcí konaných v rámci Mezinárodního dne za vyměnění chudoby. Uskuteční se modlitební setkání v různých městech Moravskoslezského kraje. To ostravské proběhlo 15. října 2007 v kostele CČSH na ul. Lidické v Ostravě-Vítkovicích. Nezapomněli

jsme ani na naše klienty, pro které jsme připravili setkání U společného ohně. Proběhlo 17. října 2007 v prostorách azylového domu Armády spásy v Ostravě-Mar. Horách, ul. U Nových válcoven 9. K poslechu zahrála country kapela Kulhavá kobyla.

Vyvrcholením celé akce byl Happening na Masarykově nám. v Mor. Ostravě, který se uskutečnil v předvečer Mezinárodního dne za vyměnění chudoby (16. října 2007). Smyslem akce je upozornit širokou veřejnost na existenci chudoby ve společnosti a nutnosti hledání řešení pro zlepšení situace. Na happeningu se představily organizace, které v Moravskoslezském kraji pomáhají mírnit následky chudoby, a promluvilí zástupci MSK a městských samospráv. Celou akci moderoval Aleš Juchelka a o doprovodný program se postarala známá ostravská kapela Buty. Na realizaci happeningu se kromě Charity Ostrava a Armády spásy podílely také Diakonie ČCE, S. A. D. a Slezská diakonie.

*Mgr. Vojtěch Curylo
vedoucí útvaru sociálních služeb CHO*

Obyčejné věci, které tvoří neobyčejné dílo – HOSPIC

Od září tohoto roku mají obyvatelé Ostravy a okolí možnost využít služeb hospice. O tom, co tomuto okamžiku předcházelo, by mohli pracovníci Charity povídat celé hodiny. Léta prosazování této myšlenky, shánění peněz na stavbu a budování, vytváření systému práce v hospici, co nejlepšího pro budoucí pacienty. Výběr kvalifikovaných pracovníků, vytváření podpůrného týmu. Vytváření přes mnohé problémy, které každé nové velké dílo přináší – neztratit víru v jeho prospěšnost. A tato práce nekončí – provoz přinese další a další povinnosti. Uvědomuje si tzv. „veřejnost“, co se jí v hospicových službách nabízí?

„Před třiceti lety umírala moje maminka. Byla náhle odvezena do nemocnice a napojena na přístroje, s upozorněním lékaře, že se blíží ‚konec‘. Sestřička byla hodná, pustila mne do pokoje mimo návštěvní dobu. Jenom s poznámkou: stejně vás nevnímá. Mohla jsem mamince pohlédit ruce, tiše jí poděkovat za všechno, co pro mne udělala. Možná to opravdu nevnímala, možná jsem si jemný stisk ruky přála tolik, že jsem si ho vymyslela. Za tuto tichou chvíli rozloučení jsem dodnes vděčná, i když jsem tam nemohla zůstat do posledního vydechnutí.

O pět let později se s životem pomalu loučil můj otec. Poslední měsíce u nás doma. Problémy s jídelm, hygienou, dohledem – všichni jsme chodili do práce. Byla to velká zátěž pro rodinu. Tříkrát denně chodila sestřička s injekcí. Pak už bolestí přibývalo. Přesto se našly chvíli za popovídání. Náš vztah otce a dcery dostal pří-

ležitost rozvinout se. Poznali a pochopili jsme se vlastně až v této době. Byla mi dána vzácná možnost prožít s ním poslední chvíle jeho života.

K životu patří společně prožité štěstí, radosti, ale i bolesti, ztráty. V utrpení, sdíleném utrpení můžeme najít pokoru, smíření, pochopení. Nejlépe s těmi nejbližšími. Nemáme-li je, nebo nemohou-li, pak je tu pomoc v podobě hospicové služby.

Když se dítě bojí překročit práh neznámého pokoje, nabídneme mu pomocnou ruku. A odchod z tohoto světa je ještě těžší. Co nás čeká? Jak si poradí ti, které tu zanecháváme? Jen někteří – skutečně moudří lidé dokáží toto období zvládnout sami.

Je dobře, že se najdou lidé, kteří nabídnou umírajícímu i jeho blízkým doprovod na této cestě. Tlumení bolesti, klid, soustředění se na nemocného, duchovní útěcha, pomoc rodině, aby mohla být blízkou.“

Mgr. Luisa Benedíková

NOVÁ VEŘEJNÁ SBÍRKA NA DOFINANCOVÁNÍ STAVBY HOSPICE SV. LUKÁŠE

Od 11. července 2007 byla na základě schválení krajským úřadem Moravskoslezského kraje č. j. MSK 91240/2007 zahájena veřejná sbírka za účelem dofinancování výstavby Hospice sv. Lukáše. Číslo sbírkového konta je **5050277/0100 (KB, pobočka Ostrava)**. Hospic můžete podpořit také dárcovskou SMS, stačí napsat zprávu ve tvaru: **DMS HOSPICLUKAS** a poslat na číslo **87777**. Cena DMS je 30 Kč.

Děkujeme Za Vaši podporu a pomoc.

První ročník olympijských her

Sportem ku zdraví! Dne 30. 8. 2007 se uskutečnilo historicky první olympijské hry seniorů v Charitním domě sv. Alžběty II. Účast byla hojná. Mezi reprezentanty byli zastoupeni klienti obou středisek CHD sv. Alžběty a bývalí i stávající klienti denního centra pro seniory. Nejstarší účastníci bylo 95 let. Seniors přišly podpořit i zástupkyně nejmladší generace. Jako dobrovolné asistentky se zúčastnily dcery zaměstnanců Maruška Šebestová (7 let) a Jana Rozsypalová (14 let). Soutěžilo se v šesti disciplínách, které všichni zvládli s větším či menším úspěchem. Závodníci absolvovali hod na cíl, hod do dálky, jízdu zručnosti apod. Odpoledne proběhlo slavnostní předávání medailí a cen, které obdrželi všichni účastníci. Ceny věnovaly firmy, které jsou dodavateli zdravotnického materiálu pro středisko. Za firmu SCA Tena věnovala ceny paní Markéta Davidová a za firmu Untraco v.o.s. paní Iveta Försterová. Následovalo společné posezení a zpěv za kytarového doprovodu Mgr. Jany Grollové. Celá akce se vydařila a přálo nám i slunečné počasí. Všichni olympionici byli spokojeni

a již se těší na další ročník her. Všem jmenovaným i nejménovaným tímto děkujeme za pomoc při realizaci akce.

*Alena Kovaříková, Jana Potribná
Charitní dům sv. Alžběty – zařízení pro přechodný pobyt seniorů*

Maminky v RC Klubičko jsou spokojeny...

Navštěvujeme s dcerou obě pobočky rodičovského centra Klubičko, které provozuje Charita Ostrava, a jsme obě, a nejen my, ale i ostatní maminky s dětmi, velice spokojeny. Především v pobočce RC Bělský les nás vždy vítají hodné, aktivní „tety“ i prostorná herna, jejíž zázemí nám bez výhrad vyhovuje. Je super, že se máme

kde s ostatními dětmi a jejich maminkami setkávat a děti se tu naučí spousty nových věcí a hlavně komunikaci s dalšími dětmi a dospělými. Pokud budeme moci, budeme nadále herničky pravidelně navštěvovat.

*B. Selongová
maminka z Ostravy-Záběh*

Maminky s dětmi v objetí přírody

Pro naše maminky a děti jsme naplánovali pětidenní motivační pobyt v rekondičním a vzdělávacím středisku Charity Ostrava v obci Andělská Hora. Cílem bylo rozvíjení samostatnosti, posílení vazeb mezi matkou a dítětem, spolupráce při běžných denních úkonech a adaptace na neznámé prostředí.

Bývalá fara nás nadchla nádhernými malbami na stěnách i stropech, unikátními kachlovými kamny v pokojích a zahradou plnou zralého ovoce. Poněkud drsná, romanticky divoká příroda Hrubého Jeseníku nám poskytovala bezpočet příležitostí pro vycházky a výlety. Už pár metrů za obcí rostla hejna hříbků a my jsme propadli houbařské vášni. Mamky se učily houby poznávat, správně sbírat, čistit a upravovat na nejrůznější způsob.

Zlatým hřebem pobytu byl výlet do starosvětsky půvabného lázeňského městečka Karlova Studánka. Celé odpoledne jsme pak obdivovali celodřevěné i hrázdné lázeňské domy, malebné altány a pavilony, fontány a zřídla. Každý večer jsme se scházeli na dvorku u ohniště s roštěm, opékali, grilovali a vychutnávali vůni, teplo a praskání dohřívajícího ohničku v tichých podvečerech.

S lítostí jsme poslední den uklíželi a balili. Vzpomínky na ty krásné dny ale dodnes vyvolávají pocit sounáležitosti s přírodou, tichou radostí a vnitřní klid.

*Charitní dům sv. Zdislavy
Azylový dům pro matky v tísni*

Stěhování do Hospice sv. Lukáše

*Kdyby už nebyla žádná naděje,
naše srdce by puklo.*

T. Fuller

Konečně se naše naděje splnila. Přišel den velkého stěhování, kdy jsme museli zvládnout přesun Charitního domu sv. Veroniky z Paskova do nového Hospice sv. Lukáše v Ostravě-Výškovicích. Chci poděkovat všem, kteří se zúčastnili velkého stěhování. Naděje, že budeme moci v důstojných podmínkách pomáhat těžce nemocným lidem, se splnila. Začátky v hospici jsou náročné, ale každý začátek je těžký... Věříme, že naše práce má velký význam pro současné i budoucí pacienty.

Taška Dolžalová, CHD sv. Veroniky

Naše terénní služba je služba dynamická. Často se mění, a to se dá prohlásit i o změně

našeho sídla. Když nám byla tato skutečnost oznámena, první reakce nebyla zrovna sdělitelná; posléze nám však byly prostory Hospice sv. Lukáše zpřístupněny a naše obavy se okamžitě rozptýlily. Krásná budova vonící novotou, posazená v zeleni města v klidné zóně. Na druhé straně jsme si uvědomovali, že změna způsobu dojíždění bude pro naše pracovníky složitější.

Za účasti a vzorné spolupráce všech, kteří momentálně nebyli na dovolené, bylo naše středisko přestěhováno. Doufám, že uživatelé našich služeb tuto změnu poznali jen podle hlášení v telefonu, který jim oznamoval nové číslo spojení s námi.

*Marta Dostálová
vedoucí Charitní pečovatelské služby*

Samaritán Open po deváté

Již 9. ročník fotbalového turnaje azylových domů Samaritán Open, pod záštitou Diecézní charity ostravsko-opavské (DCHOO), proběhl 15. září 2007. Do turnaje se přihlásilo celkem 6 mužstev. Ještě než vypukly fotbalové „mače“, proběhlo slavnostní zahájení turnaje ředitelem DCHOO Mgr. Lukášem Curylem a ředitelem Charity Ostrava Martinem Pražákem.

Hrálo se systémem „každý s každým“, a tak jednotlivá mužstva měla stejný počet odehraných utkání. Letošní ročník proběhl v nově rekonstruovaném objektu DTJ Vřesina. Hrálo se na umělé trávě III. generace, na které hrají i ligová mužstva. Nasazením, urputným bojem, smyslem pro fair play i slušným povzbuzováním jsme se těmto ligovým mužstvům přiblížili, ne-li je dokonce předčili. Zdařilý výsledek tohoto turnaje zajistily dvě skutečnosti. Nikdo nebyl vážně zraněn a turnaj vyhrál pořadající tým Charitního domu sv. Františka v Ostravě.

Při slavnostním vyhlášení vítězů (vyhráli všichni) byli účastníci turnaje odměněni cenami a dárky, které zajistil Velkoobchod Zajac, s. r. o., fa DKOV. Antonín Dorotík, Zdeněk Sommer ml., za což jim patří velký dík. Fotbalový „azylový“ nám poskytla DTJ Vřesina, zastoupená p. Vajdou. Závěrečné slovo ředitele

Martina Pražáka bylo zároveň pozváním na příští jubilejní 10. ročník.

Výsledky turnaje: 1. AD sv. Františka Ostrava, 2. AD Řepčín Olomouc, 3. AD Elim Vsetín, 4. AD Bethel Karviná, 5. AD Boethéia Jeseník, 6. AD Samaritán Olomouc

Nejllepší hráč: Kamil Kupčík (Elim Vsetín),

Nejllepší brankář: Bedřich Maček (Bethel Karviná),

Nejllepší střelci: Petr Jícha (AD sv. Františka) a Zdeněk Pospíšil (Řepčín Olomouc) střelili shodně 7 branek

CHD sv. Františka, azylové zařízení pro lidi bez domova

Dne 4. října 2007 se v ostravské katedrále uskutečnil benefiční koncert ve prospěch Hospice sv. Lukáše v Ostravě–Výškovicích pod heslem „Sešli se, aby pomohli...“. Vystoupili na něm Tomáš Kočko se svým orchestrem, vokální soubor Adash pod vedením Doc. ThDr. Tomáše Novotného a Sestry Steinovy.

Pane Kočko, pokud jsem informován, vaše hudba je ze současnosti, ale má témata i z dávné historie. Můžete o tom říci něco více, a jak hudbu upravujete?

Ano, zasahuje až k renesanci; hudba samotná samozřejmě ne, protože ta muzika se nedochovala, uchovávala se jen ve stopách, např. ve folklóru,

ale texty se dotýkáme dokonce až pohanských tradic. Např. vynášení smrtky není nic jiného než dřívější oslava bohyně Morany, Svatojánské ohně jsou vlastně dřívější oslavou slunovratu apod. Danou písničku vezmeme, poslechneme si ji nebo si ji přečteme v notách a popemýšlíme, jak tu instrumentaci udělat.

Jak dlouho tu muziku děláte?

Já jsem začal v r. 1993 jako písničkář s kytarou tím, že jsem upravoval nebo zhudebňoval básně valašského básníka Ladislava Nezdařila, který psával básně ve valašském nářečí. Spisovný jazyk vyžaduje jeden druh hudby a jednotlivé dialekty nabízejí různou hudbu, jak to např. myslel Leoš Janáček.

Zúčastňujete se často benefičních koncertů?

V poslední době se to docela kupí. Že bychom to vyhledávali, to ne, ale když nás někdo požádá, rádi vyhovíme.

Pane docente, židovské písně se v poslední době těší velké oblibě. Jaká byla vaše motivace

k založení vokálního souboru Adash?

U mě je to jednoduché spojení mých dvou oborů. Já totiž jsem původně vystudoval konzervatoř a později teologii, kde jsem se věnoval hlavně Starému zákonu, především hebrejštině, hebrejským příslovím apod. Pak jsem učil hebrejštinu a při tom jsem začal používat hebrejské písně jako prostředek výuky. Když jsem začal studenty učit hebrejské písně, vůbec jsem nepočítal, že s nimi budeme veřejně vystupovat. Veřejně vystupujeme od roku 1999, to byla moje první třída hebrejštiny, kde jsme i zpívali.

Je ten soubor stabilní nebo dochází k jeho časté obměně?

Obměna je častá nebo spíše pravidelná, když někteří studenti skončí. Právě o nás ČT točí dokument a chtěli ode mne fotografie z naší historie, např. také ze zájezdu do USA, kde jsme byli před několika lety. Při prohlídce fotky jsme se museli zasmát, protože ani jedna členka nyní již v souboru nezpívá. Ta častá obměna přináší i nevýhody, protože někteří se stále musí učit.

Žánr, který zpíváte, má velkou tradici, aspoň v různých obměnách. Měly jste v začátcích nějaký vzor nebo jste si chtěly vytvořit svůj osobitý styl? (Sestry Steinovy odpovídaly na mě otázky společně.)

My si vytváříme přirozeně svůj vlastní styl, ale to neznamená, že bychom neobdivovaly spoustu písničkářů, kteří byli před námi. Ale my muziku děláme tak, jak cítíme a umíme. Co se týká kytary, nejsme žádné profesionálky, ale snažíme se hrát tak nějak přirozeně, aby to šlo ze srdce.

Účastníte se často i benefičních koncertů?

Máme tak 6 až 8 koncertů za měsíc. Vzhledem k našim rodinám to je takové maximum. Hráváme také na benefičích, ale těžko říci, jak často. Určitě několikrát do roka, ale snažíme se vybírat takové, které jsou nám tématicky blízké. I pro hospice jsme již hrály, ta myšlenka je nám sympatická. Máme dojem, že je to potřebná věc.

Máte rodiny a s nimi plno starostí. Jak to stiháte?

Manželé mají pochopení, a my tím, že jsme vlastně na volné noze, jsme jinak ženami v domácnosti. Takže normálně vaříme, pečeme, a tím si to u nich vždycky vyžehlíme.

*Všem za odpovědi poděkoval
M. Machálek*

Akorátní jistota života (úvaha říjnová)

Letošní vítězná fotografie soutěže World Press Photo, jejímž autorem je americký fotograf Spencer Platt, znázorňuje elegantní mladé Libanonce uprostřed bombardováním zničeného Bejrutu. Když se díváte na toto dílo, tak vás asi prvně napadne myšlenka kontrastu, pak třeba síla mládí a života, či hnus destrukce. Dílo je možná jenom atraktivní, nebo i angažované atd.

Prožíváme období tzv. růžencového měsíce. Budeme mít opět možnost se účastnit společných růžencových pobožností. Růženec, soška, obrázek... „panenka Maria“. Obstojí v dnešní době? Je pro moderního člověka únosné, aby měl na krku medailku Matky Boží či růženec v ruce?

Vynechám moudré připomínání podstaty mariánské úcty a vůbec rozumných hranic využívání symbolů atd. Je-li zde problém, pak jej nevidím v moderním či nedomoderním chápání náboženství. Je to spíše věc kontrastu technické doby a potřebné prostoty ducha. A také souladu moderní doby a nadčasových principů ducha. I zde to může být jenom atraktivní, a třeba i angažované. Nebo také i životně nosné. Není zde v naší katolické spiritualitě asi těžkost s jedinečným vztahem mezi člověkem a Bohem, i když je tam přítomná ještě osoba Matky Boží či jiného světce. Půjde zde spíše o schopnost a ochotu k určité „komplexivitě“ duchovních vztahů. (Pozor: neznámá to, že kdo se nemodlí růžencem, není duchovně komplexní.) Nedávno mně zaujal tento citát: „Kde je Maria, tam nevíteží zrada a bezradnost. Ona nám dává orientaci a ukazuje cestu. Stává se také pro nás vzorem ve chvílích, kdy je nám těžké konat vůli Boží.“ Zní mi sice trochu nadšenecky, ale přeci jen povzbudivě. Zvláště ve chvílích, kdy na vás doléhají věci jako zrada, bezradnost, chuť ode všeho utéci... Asi je

nám zřejmé, že nemůže jít o pouhé talismanové nošení medailky či bezduché přepouštění zrnek mezi prsty. To ať připomíná reálnou osobu, její dílo, její vzor... avšak možná také (na vyvážení), že **moje životní cesta, pakliže přece jen vede dobrým směrem, není jen dílem pochopeného!** Tedy růženec paradoxně může připomínat: nejen „duchovní atletika“. Pokorně a citlivě, synu! A také trochu úžasu! Možná se ti pak podaří v průřezných životních situacích zachovat i onu dobrou eleganci.

Ještě se vrátím k oceněné fotografii. Možná, že autor viděl právě něco takového v očích oněch mladých. Bylo v nich asi ještě něco hodnotnějšího

World Press Photo 2007, Spencer Platt USA, Getty Images – Mladí Libanonci jedou autem ulicí v Haret Hreik, bombardované čtvrti v jižním Bejrutu, 15. srpna 2006

než vzdor a síla mládí. Taková „akorátní“ jistota života. A asi si to dám letos při růženci dohromady. Třeba na konci desátku, když je Sláva... a Pane Ježíši..., řeknu: AKORÁTNÍ JISTOTA ŽIVOTA.

k.u.f.a.

Omluva našim dárcům

Rádi bychom všem našim donátorům poděkovali za podporu a přízeň, kterou jste Charitě Ostrava projevili mimo jiné také finančním darem v roce 2006. Ty, kteří se rozhodli finančně podpořit naše aktivity, jež směřují na pomoc lidem v nouzi, zveřejňujeme každoročně ve Výroční zprávě. Při zpracování Výroční zprávy 2006 však nedopatřením došlo k opomenutí

některých dárců, za což bychom se chtěli touto cestou omluvit.

Jedná se o tyto dárci: **Lemak, MG Odra Gas, Librex, MUDr. Pavel Hradílek, RNDr. Vilém Holář, Radmila Šugarová.**

Věříme ve vstřícné pochopení této situace a ještě jednou děkujeme za přízeň.

Ing. Dalibor Kraut, útvár pro vztahy s veřejností

BLAHOPŘEJEME

Významná výročí našich spolupracovníků za období červenec až září roku 2007

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ

Mgr. Luisa Benedíková
Mgr. Věra Gattnarová
Danuše Hanáková
Bc. Kateřina Havelková

Iveta Káňová
Dagmar Konečná
P. František Kuřa
Danuše Kreiselová

Anna Matějová
Zuzana Nanjašová
Bc. Dana Pantlíková
Ingrid Růžičková

PRACOVNÍ VÝROČÍ

Zdeňka Cibulcová
Dagmar Grigarová
P. František Kuřa

Yveta Kuklová
Marie Lindovská

Olga Špačková
Marie Sýkorová

*Do dalších let přejeme oslavencům
hodně zdraví, štěstí, pracovních
i životních úspěchů a Božího požehnání.*

Naučil jsem se mlčením od hovorných lidí, toleranci od netolerantních a laskavosti od nelaskavých. Neměl bych být takovým učitelem nevďečný.

Chalíl Džibrán

NABÍDKA PRACOVNÍHO UPLATNĚNÍ V CHARITĚ OSTRAVA

Na doplnění týmu hledáme do Hospice sv. Lukáše **praktického lékaře, ošetřovatele a kuchaře**. Pro terénní Mobilní hospicovou jednotku hledáme **zdravotní sestry**. Více na www.ostrava.caritas.cz v sekci nabídka práce.

Dofinancování stavby Hospice sv. Lukáše můžete podpořit dárčovskou SMS. Stačí napsat zprávu ve tvaru: **DMS HOSPICLUKAS** a poslat na číslo **87777** Cena DMS je 30 Kč. Číslo sbírkového konta na dofinancování stavby je: **5050277/0100** (KB Ostrava).
Děkujeme... Charita Ostrava

Vážení čtenáři Čtvrtletníku Charity Ostrava, vzhledem k nákladům na poštovné (a jeho připravovanému zvýšení v roce 2008) jsme se rozhodli distribuovat číslo 3 a 4 společně v předvánočním období. Věříme, že tímto krokem zveřejňovaná témata neztratí svoji hodnotu a zůstanou aktuálními vzhledem do aktivit a událostí v naší organizaci. Za pochopení a zachovanou přízeň děkujeme. *redakce*

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

KARMEITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ
KOSTELNÍ VYDRŽÍ

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava,
Koňského 17, 703 00 Ostrava-Vitkovice,
pro vlastní potřebu nákladem 1000 ks,
neprodejné. Registrace: MK ČR E14375

Redakční rada: Ing. Mgr. Miroslav Machálek,
P. František Kuřa, Mgr. Marie Monsportová,
Zodpovědná osoba: Ing. Dalibor Kraut
tel.: 596 787 691 e-mail: dalibor.kraut@caritas.cz,
www.ostrava.caritas.cz

výtvarné centrum
CHAGALL
Výtvarné centrum Chagall,
sponzor Charity Ostrava

Auto Heller